

גיליון מס' 3

בית המדרש המרכזי ענין אומר

בראשית הגאון רבי יגאל כהן שליט"א
רח" עוזיאל 41 בני ברק

פרשת "ויצא"

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

הקמיע האמיתי

אנשים רבים בדורנו מחפשים ישועות, מחפשים קמיעים, פונים לתלמידי חכמים לקבל ברכה, נוסעים לקברי צדיקים להתפלל כדי שימליצו טוב בעדם. יש הבודקים מזוזות כפתרון לסבלם, ויש שעושים סגולות לרוב כדי להביא מזור לכאבם. ובאמת - שכולם טובים ומעשיהם נכונים.

אבל ישנו דבר בסיסי שלימדונו חז"ל, שהוא קודם לכל הדברים הנזכרים - לפשפש במעשינו! כמו שאומרת הגמ' בברכות (ה:): אם רואה האדם שבאים עליו ייסורים יפשפש במעשיו.

פעמים אין ספור נשאלתי - למה ה' עושה לי את זה? הרי עשיתי כך וכך מעשים טובים? נתתי צדקה, קראתי תהילים, האמנתי בו, מדוע הוא אינו מושיע אותי? אך הם אינם שמים ליבם שהמעשים שלהם הם שגרמו לצרותיהם, ואילו הם טוענים כלפי הבורא יתברך, כמו שאמר שלמה המלך בחכמתו (משלי יט, ג): "אֵלֶּלֶת אָדָם תִּסְלַף דְּרָכּוֹ וְעַל יְהוָה יִצְעַף לְבוֹ".

באחת ההזדמנויות פנה אלי יהודי בבקשת עזרה. כבוד הרב אין לי ברכה בכסף, אני עובד קשה מאוד, ואשתי ג"כ עובדת שעות רבות, כל זה ואנחנו במינוס של ארבעים אלף ש"ח ועדיין גרים בשכירות, מה עושים? - סיים את דבריו. ניסיתי בתחילה להבין אפוא מקור הבעיה. אתה נותן מעשר כספים ממשכורתך? שאלתי. כן במדויק! ענה לי היהודי. וכך עברתי עימו על דברים שגורמים לאדם עניות. ואז גיליתי שהוא מתנהג בגסות לרעייתו, מזלזל בדעותיה, ובכלל נותן לה הרגשה שעשה לה טובה שהתחתן עימה. מיד עניתי לו: דע! מובא בגמרא (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית יב, טו) "ולאברהם הטיב בעבורה". וממשיכה הגמרא וכך אמר רבא לתלמידיו: תייקרו את נשותיכם ובזכות זה תתעשרו, ואילו אם חלילה תזלזלו אזי תנוצצה הפוכה. סיימתי את דברי ואמרתי:

"לא יעזרו לך כל הקמיעים שבעולם, ולא שום ברכות ותפילות של הצדיקים הגדולים ביותר אם תמשיך כך לזלזל ברעייתך, משום שהקב"ה כועס כשבעל פוגע באשתו. לך ותייקר אותה במילים, וכן במתנות כפי יכולתך ואפילו יותר, ובעזרת ה' תראה את ישועת ה' בוודאי".

מידה כנגד מידה

הקב"ה מנהיג את עולמו במידה כנגד מידה, אדם שמזלזל בממון חברו, כגון שלא מחזיר הלוואה בזמן הפרעון, ואינו טורח להתנצל בפני המלווה, אלא מתעלם מההלוואה כאילו לא הייתה. וכן אדם שאינו מקפיד על תשלום לבעל

המכולת בזמן שסוכם ביניהם, או שהוא מעקב את תשלום ועד בית עבור שרותי המעלית והניקיון של הבניין ללא סיבה מוצדקת, וביותר אם אינו מקפיד על שעות העבודה אצל המעביד, ומידי פעם נעלם לצורך עיסוקיו הפרטיים, וחלק ממשכורתו היא בגדר גזל בידו, ודאי שאינו נחשב כבוטח בבורא יתברך כלל, ואל יצפה למתנתו של הבורא יתברך.

יהודי שיודע שיש בורא לעולם, ויש דין ויש דיין, לעולם לא יקח לידו דבר שלא מגיע לו על פי הדין, מפני שיודע הוא שמה שהבורא יתברך גזר עליו שיגיע לו, יקבל ביושר ובצדק ולא ע"י שקרים וגזלות ח"ו.

ניגש אלי יהודי יקר - אשר ב"ה תורם רבות לבית מדרשנו, ומשתדל לקבוע עיתים לתורה, ובנוסף נוהג להתייעץ עימי בידיני ממונות כדי שלא יכשל חלילה בגזל - ובפיו שאלה: כבוד הרב! אני משתדל לעשות רצון הבורא, בין בגופי ובין בממוני, ולצערי נעקצתי על ידי קבוצת רמאים בסכום של תשעים אלף ש"ח, למה זה מגיע לי?

עמדתי נבוך, ואפילו קצת נעלב, האם הקב"ה חלילה חשוד שיגרום כזה הפסד לאדם שמנסה כל כך לעשות רצונו.

עניתי לו אני לא יודע להסביר לך למה זה קרה, אבל ודאי אצלי שהקב"ה לא עשה לך זאת סתם, תפשפש במעשיך, ונתפלל יחדיו שהבורא יתברך יחזיר לך את כספך במהרה!

לאחר מספר חודשים שוב ניגש אלי הצדיק ושאלני שאלה בענין עבודתו. והנה נדהמתי! מתוך שאלתו הבחנתי כי הוא עובר כמעט בכל יום על גזל גמור מדאורייתא. בעודו מצפה לתשובתי שאלתי אותו: אתה זוכר שעקצו אותך בסכום של תשעים אלף ש"ח? בודאי! ענה היהודי. עדיין לא החזירו את הכסף. הוספתי לשואלו, אתה עדיין לא מבין למה?

אתם כבר מבינים בודאי את תשובתי אליו:

"תגיד תודה להקב"ה שלא לקחו לך הרבה יותר, הרי אתה כמעט בכל יום גונב את האחרים ועדיין מתפלל למה?!"

"נכון שאתה אומר לעצמך "אבל כולם בענף שבו אני עוסק עושים כך", נכון, ואכן כולם נחשבים כגנבים ואתה בכללם".

סיימתי את דברי: "תפסיק מיד במעשיך המפוקפקים, תחזיר מיד את מה שלקחת שלא כדין, תבקש סליחה מאת הבורא על מעשיך, ובטוחני שתקבל כספך בחזרה".

וברוך ה' ברחמי הרבים לא עבר זמן רב ובא לפני אותי יהודי ובישרני שכספו שב אליו בדרך פלאית.

מתוך הספר "יש בורא לעולם" שיצא לאור בקרוב

זמני כניסה ויציאת השבת

ת"א	י-ם	חיפה	ב"ש
16:19	15:58	16:07	16:20
17:09	17:12	17:06	17:13
17:42	17:45	17:38	17:46
כניסה:			
יציאה:			
ר"ת:			

להצלחת ורפואת: אייל בן נועה

להצלחת: שמואל בן פנינה, יוסף דוד בן יהודית.

לעילוי נשמת: אסתר טרה בת חריה

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת\ לברכה\ רפואה\ הצלחה בטל: 03-8000770

הנהגות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

ראוי אביו לכבוד גדול
הגאון הריב בן ציון אבא שאול זצ"ל ידע והעריך את אביו של מרן. ר' יעקב ז"ל הוא נמנה בין המספידים בתום השבעה לפטירתו [כ"ט תמוז משמ"ז], ובהספדו נגע הרב בן ציון בנקודה המרכזית והא לפניו מדברותיו.
"היום הזה נתכנסנו להספיד על האי גברא רבא ויקרא, כבוד ר' יעקב עובדיה ז"ל, צריכים היינו להספיד אותו בארוכה גדולה כי ראוי הוא להספד גדול ובפרט שיש כאן "יקרא דשכיבי ויקרא דחיי"
אני הכרתי את המנוח מזמן קדום עוד לפני כארבעים חמישים שנה, באותם ימים היתה בירושלים עניות גדולה, לא היה אדם אחד שהשיג את פרנסתו בריוח, כולם חיו בדוחק ובצמצום ומשום כך גם יהודים יראי שמים, רובם לא הכניסו את בניהם ללישיבה, והם היו צריכים את בניהם לפרנסת הבית או שהכניסו לזמן קצר, אבל שיכניסו את בניהם באופן שיוכלו להתמיד ולצאת תלמידי חכמים, זה כמעט לא היה בנמצא, גם לא היו הרבה ישיבות כמו היום, היו בירושלים בעיקר שתי ישיבות, ישיבת "עץ חיים" לאשכנזים, וישיבת "פורת יוסף" לספרדים. גם בישיבות אלו לא היו הרבה תלמידים וכל זה מפני העניות המרובה שהייתה אז, והמנוח ר' יעקב ע"ה למרות הדוחק הכניס את בנו שילמד בישיבה, זה היה פלא ומקרה נדיר ומשום כך זכה שבנו גדל בתורה, זה החלק של "יקרא דשכיבי"
ומאידך יש את "יקרא דחיי". מי לא יודע את מעלת כבוד פאר הדור הראשון לציון גדול בתורה ובזיכוי הרבים, מכתת את רגליו בכל רחבי הארץ לזכות את אחינו בני ישראל, משפיע על הציבור שיחזרו בתשובה ומלמד אותם תורה.
המנוח ראוי הוא לכבוד גדול משום שלש מעלות שזכה להם ע"י שבנו נעשה גדול בתורה, דבר אחר, הרי ידוע שהקרוב לתלמיד חכם ראוי הוא ג"כ לכבוד וכו', זה טעם אחד שראוי המנוח לכבוד גדול מה שזכה להיות מקורב לת"ח מלבד שהוא גרם לו דבר שני, אם אדם הביא בן לעולם וזכה שיצא תלמיד חכם, נמצא שהוא גרם לו שיגיע לידי כך, עצם זה שהוא ילדו והביאו לעולם, וזה בסתם תלמיד חכם, ק"ו אם הבן תלמיד חכם גדול כמו שזכה המנוח לבן גדול בתורה, בודאי ששכרו גדול מאוד וכו', זו סיבה גדולה שנהלוק לו כבוד גדול.
דבר שלישי שמחמתו ראוי הוא לכבודו, שהרי לא בחינם זוכה האדם שיצא ממנו בן ת"ח גדול כזה, אין דבר בעולם שנעשה בלי סיבה והשגחה מדוקדקת משמים, ובודאי שהאב המנוח ע"ה היה זכאי לכך מצד עצמו..."
כך האריך הגאון רבי בן ציון בהספד השבעה כשכל הספדו הולך סובב בגדולת מרן רבנו זיע"א, והכל מתוך הערכתו המרובה למרן רבנו זיע"א ולאביו ע"ה, **שבת שלום**

שאלות ותשובות ממורנו הרה"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה: שכרנו דירה, ואשתי רוצה לפתוח פעוטון בדירה. האם צריכים להודיע לבעל הבית?
תשובה: לבעל הבית לא נראה שצריך להודיע, שהרי השימוש הוא ביתי ולא מסחרי, אולם צריך הסכמת כל השכנים, שהרי מרבה להם הנכנסים והיוצאים.
שאלה: בחנותי הביא לי חברי מתנה 1000 ₪ האם אני צריך/חייב על פי דין להחזיר לו בשמחות?
תשובה: אין זה חיוב מהדין כמו שכתוב בשו"ע שבזמננו אין מקפידים בזה, אולם ראוי לתת לפחות כמו שנתן חברו, ואם המקבל אברך, והנותן אדם אמיד, אינו חייב לתת אותו הסכום, שהרי ידע ונתן שלא על מנת לקבל אותו הסכום.
שאלה: בבנין שלנו יש שכן שהשתלט על המקלט, ואינו מוכן להוציא את חפציו לבחון. ועכשיו כשיש טילים אנו זקוקים מאוד למקלט, ואחד השכנים ניגש לשכן הסורר והבטיח לו 1000 ₪ בעבור פינוי החפצים, ובאמת הוא פינה, וכעת הוא בא לבקש את שכרו, והשכן אמר לו שזה היה תרגיל...! האם עשה כהוגן או לא?
תשובה: מותר. כמובא בשו"ע שאפשר להתל באדם שמבקש דבר מופקע ולא לתת את הסכום המובטח.
שאלה: האם מותר להשתמש בחנייה של כל הבנין (כשהחנייה ריקה בין כך?) ואם הנחת, האם יש סמכות לועד הבית לפנות את הדברים לזבל?
תשובה: אם הדבר לא מפריע לאף אחד מהשכנים מותר, שהרי זה נהנה וזה אינו חסר, ואם הניח שלא ברשות אין רשות להוציא ללא התראה סבירה.
שאלה: האם מותר לזרוק זבל בפח הזבל של השכנים?
תשובה: דבר קטן מותר לזרוק שמסתמא אין השכנים מקפידים, ובשקית גדולה אסור שדרך בני אדם להקפיד בדבר.
שאלה: עשיתי מנוי להתעמלות 12ל שיעורים לאחר 4 שיעורים הפסקתי לבוא מבטניה בריאותית. המורה לא מסכימה להחזיר את הכסף ולא להקפיא את המנוי. מותר לי להעביר את הזכות שיעורים לחברה?
תשובה: מותר, בתנאי שהמורה מסכימה.

פנימיות בפרשה

מאת הרה"ג **משה אפרת** ראש הכולל

בסולם הזה, כן ראה יעקב בחלומו את הממשלה של עשו ואת הממשלה של כל העמים, א"כ הזוהר הקדוש נותן לנו כאן למעשה מפתח גדול להבין בו מתי יש שליטה לשאר העמים על עם ישראל ועל ארץ ישראל ומתי אנו משתתפים מהשליטה שלהם ואנו נעשים שליטים, ריבוניים על ארץ ישראל, ועל כל עניינינו החברתיים והמדיניים, אומר הזוהר הקדוש זה תלוי במעשינו בתיקוננו. **"והנה מלאכי אלוקים עולים"**
כאשר ישראל מיטיבם מעשיהם הכוונה היא כאשר המיטיבים את החלק הארצי ואת החלק השמימי של הסולם, דהיינו לא בלבד שהם מתקנים את מעשיהם בתורה ובמצוות אלא הם גם עמלים ויגיעים לשינוי הטבע, לשינוי התכונה מטבע של אהבה הסולם לטבע של אהבת הזולת, אהבת ישראל, אהבת ה', אז מתעלה הסולם כלומר כל מדרגות הערכים השלבים שיש בעבודת ה' הכל מתעלה, וממילא הממונים של שאר העמים עם תכונותיהם עם תאוותיהם עם כל הנטיות השליליות יורדים למטה, כי כאשר הקדושה באדם עולה אז הטומאה באדם יורדת, אבל אם ח"ו ישראל חוטאים אם ח"ו ישראל לא נותנים את לבם לקיים תורה ומצוות במגמה האמיתית והנכונה שהיא לבוא לטבע של אהבת ישראל ואהבת ה', אז הסולם יורד. היינו שהשכי נה הקדושה יורדת מערכה והיא בעפרא ואלו הממונים של שאר העמים עולים, ואז יש להם שליטה, והשליטה שלהם מתבטאת בגשמייות, גם על חלקי ארץ ישראל וגם על חלקי הנפש הישראלית דהיינו שהתרבות הישראית לית במקום להיות נשלטת על ידי רוח ישראל סבא היא נשלטת על ידי מקורות זרים, זהו מה שראה יעקב בחלומו. **שבת שלום.**

"ויחלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה. והנה מלאכי אלוקים עולים ויורדים בו"
"ויחלום" יעקב ראה בנבואה **"והנה סולם"** אומר הזוהר הקדוש על הפרשה. הסולם הוא השכינה הקדושה. אשר כוללת את כל נשמות ישראל. ולכן נקראת בשם סולם על שם ריבוי המדרגות והתכונות של הנשמות אשר כלולות בה. והסולם הזה **"מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה"** **"מוצב ארצה"** מרמז על החלק הארצי של עבודת התורה והמצוות דהיינו על חלק המעשים הגשמיים שאנו מצווים בהם. **"וראשו מגיע השמימה"**, הוא החלק השמימי בעבודה שלנו בתורה ומצוות, והוא החלק שבו אנו מצווים לשנות את ההרגשות המחשבות והכוונות שלנו, כי הטבע של האדם שבו הוא נברא הוא טבע של אהבה עצמית, לכן יכול לקיים את כל התורה והמצוות, אבל מצד תועלת עצמו, וזו אינה העבודה הרצויה, אולם זהו הצעד הראשון, כי אי אפשר שהאדם יתחיל בעבודתו מיד לשם שמים, אבל אחר כך צריך להגיע למצב שיקיים את כל התורה והמצוות מצד אהבת ה', ומצד אהבת הזולת, וזהו **"ראשו מגיע השמימה"**, זהו החלק השמימי של עבודתנו בתורה ומצוות, שכאשר אנו משתלמים בו הרי אנו נעשים דבוקים בהחלט בבורא, **"והנה מלאכי אלוקים עולים ויורדים בו"**
בסולם הזה עולים ויורדים מלאכי אלוקים, מפרש הזוהר הקדוש אלו הם הממונים של כל העמים, העולים ויורדים בסולם הזה, וכאשר ישראל חוטאים נישפל הסולם ואלו הממונים עולים, וכאשר ישראל מטיבים מעשיהם מתעלה הסולם וכל הממונים יורדים למטה והממשלה שלהם מתבטלת, הכל תלוי

לאשת חיל

צריך להשקיע לעשותם מתוך רצינות ומחשבה. אלא אף "הפעולות הקטנות" מעשי היום יום, נכרכים בהנהגה זו של "הבית היהודי"! גם בהם צריך לנהוג ברצינות ובכוונה הראויה, לקדש שם שמים. כי הבית היהודי, בית מקדש הוא! כי כל פעולה ופעולה וכל דיבור ודיבור של האדם בביתו, ולו הקטנים ביותר, השפעתם גדולה מאוד מאוד. ומידה טובה מרובה ממידת פורענות. מספרים חז"ל (ירושלמי פ"א דיבמות ה'): רבי דוסא בן הרכינס ראה את רבי יהושע בגדלותו, וקרא עליו את הפסוק (ישעיה כח, ט) "את מי יורה דעה את מי יבין שמועה, גמולי מחלב", וזכור אני איך שהיתה אמו מוליכה את עריסתו לבית המדרש, בשביל שיתדבקו אוזניו בדברי תורה. ע"ש. ועל כן כשרבי יוחנן בן זכאי, שהיה רבו, מנה שיבחן ומעלתן של תלמידיו (אבות ב, ח) אמר, רבי יהושע בן חנניה אשרי יולדתו.

ומכאן לך אמא יקרה!

מוסר השכל גדול בחינוך התינוקות, שעוד משחר ילדותם יהיו אוזניהם קשובות לדברי תורה קדושה ויראה, מפי הורים ומפי מורים, צלילים אלו שילוו ויקדשו את נפש הקטנים, לחיים שיש בהם שירה של אמונה שמחה ובטחון, וגם כי ייקינו לא יסורו מן התורה ועבודת ה'. **שבת שלום!**

מעשה שהיה עם הרבי הקדוש רבי מאיר מפרמישלאן זצוק"ל, פעם אחת פנה הרבי לאחת מבנותיו בבקשה להכין לו כוס קפה חם, וכן עשתה. לאחר שלגם הרבי מספר לגימות מהקפה המהביל, הגיב במילים חיוביות מאוד על טעמו של כוס הקפה, כעבור זמן ניגשה אחותה והכינה גם היא עבור אביה הרבי כוס קפה נוספת, אך תמיהתה מיהרה לבוא, כשהבחינה שתגובתו של הרבי כעת קרירה למדי, ובפרט ששמעו אוזניה קודם לכן את תגובתו של אביה על הכוס קפה הראשונה שהכינה אחותה. ראה אביה את תמיהתה, והסביר לה: אחותך שהכינה לי את הכוס הראשונה, הכניסה בתחילה את הקפה, שהוא בבחינת "דין", ואח"כ את הסוכר, והסוכר המתק את הדינים, אבל את הכנסת קודם את הסוכר ואח"כ את הקפה, וממילא עוררת את הדינים!

* * *

בודאי שלא היתה כוונת הרבי ללמד את בנותיו סוד תורת המתקת הדינים, על פרטיו וענייניו. כוונת הרבי להחדיר לבנותיו – מהי צורת ההנהגה בבית היהודי! לא רק "בפעולות הגדולות" שלעניינו נראות כבעלות משמעות לבנין הבית הרוחני,

פנינים מהפרשה

ויפגע במקום. (כח, יא).

וכתב רש"י: רבותינו פירשו פגיעה לשון תפלה. ע"כ. ויש להבין, הלא להלן (פסוק כ) נאמר במפורש, שיעקב התפלל: "אם יהיה אלהים עמדי ושמוני... ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש", וא"כ לשם מה באה עכשיו תפלה זו? אלא העניין הוא כך, לפני שהתפלל יעקב על צרכיו וענייניו והאישיים, התפלל תחילה על כבודו של השם יתברך הקרוי "מקום", כמו שמצינו "ברוך המקום", ועל בנין בית המקדש העתיד להיות במקום זה. כך גם תיקנו חכמינו תחילה את ברכת ה"מלכויות" - על כבוד השם יתברך, ורק לאחר מכן את ברכת ה"זכרונות" - על הצרכים אישיים... (תפארת שלמה).

"ויהנה שלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה". (כח, יב).

האדם משול לסולם, שאף על פי שהוא מוצב ברגליו ארצה ומוכרח להתעסק בעניינים ארציים גשמיים, בכל זאת ראשו מגיע השמימה" - אם הוא עושה את הכל לשם שמים, הריהו מגיע עד לשמים הגבוהים ביותר. מעשיו של האדם בעולם הזה מניעים את ההנהגה העליונה בשמים ומכריעים את הכף, אם ההשפעה תהא טובה, או חלילה - רעה. "ויהנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו" - שאפילו המלאכים תלויים בו, אם הוא עובד השם, הרי גם המלאכים מתעלים על ידו, ואם חלילה להיפך, הרי גם הם יורדים על ידו. האדם הוא המושל בכל הבריאה בהשפעת מעשיו על ההנהגה העליונה לגבי העולם. (ספרים).

וכך פירש הבעל שם טוב הקדוש: "ה' צלך" - השם יתברך הוא לגביך כמו צלך, כשם שהצל כרוך אחריו ועושה ככל אשר אתה עושה, כך נוהגים גם בשמים כלפיך, בהתאם למעשיך עלי אדמות. אמנם האדם "מוצב ארצה", אך בכל זאת "וראשו מגיע השמימה"...

"הבנות בנותי והבנים בנתי" (לא, מג).

חשב לבן הארמי לדון את יעקב כעבד עברי שנאמר בו. האשה וילדיה תהיה לאדוניה, באמרו שיעקב עבד ו' שנים אחר היד' שנים של בנותיו, כמו שכתוב: זה לי עשרים שנה אנוכי עמך, ובשביעית יצא. וזהו שאמר: וכל אשר אתה רואה לי הוא, שהרי מה שקנה עבד קנה רבו

סיפור לשבת

לוי הופתע עד מאוד, ופנה לשומר: "אתה חייב לבדוק שוב פעם, תגיד לשמעון שזה אני לוי אח שלו הבן של דוד מהעיר הסמוכה". השומר נענה לבקשתו של לוי, ונכנס שוב לעבר הבית הגדול. לאחר כמה דקות חזר השומר בפנים זועפות, ואמר "קדימה אדוני, תלך מפה מיד, שמעון אמר שאין לו שום אח שקוראים לו לוי, ואל תפריע באמצע היום, שלום ולהתראות". לוי פנה לאחוריו, חזר לבית אביו אבל וחפוי ראש, שבידו אין מאומה.

אך גלגל הוא בעולם, לוי נשאר עם אביו והשם הצליח בידם, התעשרו שניהם עושר גדול, ואילו שמעון הפסיד את כל נכסיו בתקופה קצרה.

ללא ברירה חזר שמעון לבית אביו, "אבא מה שלומך? איך אתה מרגיש? הרבה זמן לא שמעתי עליך? הכל בסדר?

לפתע, בלי כל הכנה, הוא שומע את הדבר שלא ציפה לו כלל -

מי אתה? - שאל אותו דוד אביו, מה אתה רוצה ממני, אני לא מכיר אותך? שמעון נבהל מאוד, מה זאת אומרת, אני שמעון הבן שלך? - אמר בקול רועד. מה? שמעון הבן שלי, אין לי בן שקוראים לו שמעון? מה, אבא זה אני שמעון הבן שלך אח של לוי, אתה לא מזהה אותי? ענה לו אביו: "לשמעון בני יש אח שקוראים לו לוי, אם אין לך אח שקוראים לו לוי, כנראה אתה לא השמעון שאני מכיר!"

רבתי! עם ישראל כולם בנים של הקדוש ברוך, כשאדם לא מתייחס לחברו כאל אח ודואג לו, אף הקב"ה לא מתייחס אליו כאל בן. בואו אחים יקרים נדאג אחד לשני כמו אחים, והקב"ה יקיים בנו ושובו בנים לגבולם.

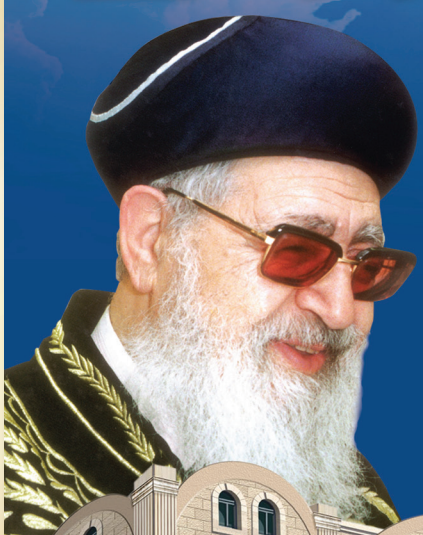
מעשה בשני אחים, שמעון ולוי, אשר גרו בבית אביהם ר' דוד. לרוע מזלם פרנסתם הייתה דחוקה מאוד, עד שאפילו פת לחם יבשה זמן רב לא עלתה על שלחנם. באחד מן הימים החליט שמעון לנסות את מזלו בעיר אחרת, ואכן מיד ארז את חפציו ויצא לדרך לעיר הסמוכה. המזל האיר לו פנים, עד שנעשה עשיר גדול. גם לוי אחיו ניסה את מזלו ונסע לעיר אחרת, אך לדאבונו ליבו לא רק שלא נשא הצלחה, אלא אף מצבו הכספי התדרדר מאוד עד פת לחם. כשחזר לוי לבית אביו, שח לו על מצבו הקשה, שמע אביו ר' דוד את מצבו של בנו לוי, והציע לו לנסוע לעיר הסמוכה שנמצא שם אחיו שמעון, ושם יבקש את עזרתו, "הוא אח שלך, הוא יעזור לך" - אמר האב.

לוי שמע לעצת אביו, ובכספו האחרון נסע לעיר הסמוכה. אחר דרך מפרכת ומייגעת, הגיע לוי לעיר הסמוכה שבה גר אחיו שמעון, תושבי המקום הסבירו לו כיצד להגיע לביתו של שמעון, והנה כשהגיע סמוך לבית אחיו, הופתע עד מאוד, וילה ענקית ומפוארת, מוקפת בחומה גבוהה וחזקה, ושער בכניסה עם שומרים ומצלמות. הוא לא האמין, "שמעון אחי נעשה אחד מעשירי העיר?" - שאל את עצמו.

כמובן ששמחה גדולה מילאה את ליבו, "הרי זה אח שלי, בטוח אני שהוא יעזור לי". בצעדים עליונים פנה לוי לכיוון השער אל השומר: סליחה, שמעון בבית? - שאל לוי. מי אתה? - השיב לו השומר במבט רציני, לוי בביטחון: תגיד לשמעון שאחיו לוי הבן של דוד הגיע לבקר, לאחר דקות ספורות חוזר השומר אל לוי ואומר: "שמעון אמר שאין לו אח שקוראים לו לוי, והוא מבקש לא להטרידו שוב".

המטר שלך לנצח נצחים

211 אנשים מאושרים כבר זכו ורכשו מטר בקרקע עולם לנצח נצחים, קרקע עליה יוקם בית המדרש הגדול בבני ברק,

על שמו ולזכרו הטהור של אבינו רוענו אור עולם
מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א

אילו זכויות יהיו במטר שלך?

- 1,500 איש בשבוע משתתפים בשיעורי תורה
- 75 אברכים עמלים בכולל רבנות ודיינות
- 24 שעות לימוד תורה בבית המדרש
- חלוקת מזון ליתומים ואלמנות
- הפצת תורתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א

המטר שלך לנצח נצחים מחכה לך, לא כולם יזכו, נשארו עוד כמה מאות מטרים בודדים.

אולי אתה תהיה הזוכה המאושר?

כולל דיינות | שיעורי תורה
בימ"ד לתורה ותפילה
מרכז רוחני לקירוב בדרכו של מרן
חלוקת אוכל לעניים, יתומים ואלמנות

הנצח את יקירך
וקנה קניין נצח
במרכז הגדול המפיץ את
אור תורתו של מרן זיע"א

רחוב עוזיאל 41 בני ברק טלפון 03-8000770